

Powaga i poważne rozumiana pozytywność

Planowane warsztaty – opis warsztatów niebawem

Liczymy na to, że wszystkie warsztaty się odbędą. Warunkiem, aby dany warsztat się odbył, jest zgłoszenie się na niego przynajmniej 6 osób w terminie do 10. września.

W ramach konferencji planujemy następujące warsztaty:

- 1) **Malowanie** – *Mateusz Szoblik*
Maksymalnie 8 osób.
- 2) **Modelowanie w miedzi** – *Zbyszek Ceglowski*
Bardzo mi się podobało, słysząc kilka lat temu, że odwaga nie jest przeciwieństwem strachu. OdWAGA leży między strachem, a butnością, szarżą. Czy poWAGA jest przeciwieństwem czegoś. Czy może jest podobnie jak z odwagą? W obu wyrazach jest WAGA, a to pasuje do Michaeli. Spróbujmy wspólnie zbliżyć się do odpowiedzi na pytania z tym tematem związane, pracując w miedzi.
Maksymalnie 8 osób.
- 3) **Muzyka** – *Katarzyna Wiśniewska*
Na warsztatach będziemy zajmować się śpiewaniem utworów o różnym stopniu trudności. Będą to kanony i piosenki wielogłosowe pochodzące z różnych stron świata. Mile widziany skład mieszany (panowie, panie). Minimalna ilość uczestników to 6-8 osób. Serdecznie zapraszam
- 4) **„Rozwijanie zmysłów dolnych”** – *Philippe Perennes*
Przez proste ćwiczenia będziemy eksperymentować z różnymi postrzeżeniami, by spróbować na nowo zasmakować doświadczenia samego siebie i innych osób wokół. By wziąć udział w tym warsztacie, nie trzeba mieć żadnych specjalnych umiejętności, potrzebne są jedynie otwartość i uważność na to, co nas spotyka.
- 5) **Ruchome obrazki** – *Lidia Michałowicz*
Ruchome obrazki to prosta zasada tworzenia dróżki ku radości dziecka z ruchu i kontaktu z sztuką. Piękne barwy, sensowna opowiadka, zamknięte w kilku gestach. Zachęcam. Lidia
- 6) **Rysowanie form** – *Sławka Habdank-Wojewódzka*
*Warsztaty artystyczne będą nas prowadzić do doświadczania piękna w procesie własnej pracy artystycznej i współtworzenia sztuki społecznej z uczestnikami konferencji. Piękna rozumianego w TRÓJJEDNI DOBRA - PIĘKNA - PRAWDY, wielkich ideałów ludzkości. Własnej, indywidualnej pracy artystycznej jak i sztuce społecznej, którą będziemy tworzyć będą towarzyszyć narracje:
„(...) Bo piękno na to jest, by zachwycano Do pracy - praca, by się zmartwychwstało.” Cyprian Kamil Norwid
„(...) Pamiętaj, że wszystko co się wokół Ciebie działo z przyczyny, skutek właściwy dla dobra Twego przydało...”*

„(...) Sztuka nie jest czymś w rodzaju luksusowego dodatku do życia lecz jest **NIEODZOWNYM WARUNKIEM WSZELKIEGO GODNEGO BYTU CZŁOWIEKA**, czymś co czyni z niego pełną istotę i nadaje ludzkiej cywilizacji **SENS (...)**” Rudolf Steiner

Jako motywy pracy artystycznej pragnę zaproponować uczestnikom Konferencji Michaelowej Wybrane szkice Rudolfa Steinera, które dał dla nauczycieli, jako motywy do pracy nad sobą i obrazowanie medytacji punktu i okręgu, które Rudolf Steiner dał nauczycielom w cyklu wykładów z pedagogiki leczniczej (wykład dziesiąty).

7) **Sztuka słowa – Weronika Madej**

Tym razem chciałabym odejść od zagadnień metodycznych, zajmując się tym z czego wyrosło kształtowanie mowy tzn. duchowym podłożem języka. Wychodząc od wykładów Steinera dotyczących kosmicznych jakości spółgłosek i samogłosek, wsłuchamy się w to, co one nam przynoszą. Na co dzień używamy mowy niemal bezmyślnie, jako narzędzia komunikacji, tym razem pozwolimy dojść do głosu jej samej.

8) **Trójczłonowy organizm społeczny w nawiązaniu do wychowania w trzech pierwszych siedmioletniach (seminarium) – Janusz Wasilewski**

To, jakie są nasze indywidualne i społeczne kompetencje, zależy w dużym stopniu od wykształconych w poszczególnych okresach naszego dzieciństwa sił, po które później sięgamy jako dorośli. Aby mogły dokonać się zmiany społeczne, adekwatne do impulsów obecnego Ducha Czasu, zmienić się musi wychowanie.

W trakcie seminarium rozważać będziemy pedagogikę waldorfską w kontekście społecznym. Podejmiemy próbę odpowiedzi na pytanie: czym charakteryzuje się nauczanie w powszechnym szkolnictwie, że w konsekwencji doprowadza do powstawania jednolitych systemów społecznych opartych na państwowości, ale państwowości zatracających swą tożsamość na rzecz utożsamienia gospodarczego z jednej strony, albo utożsamienia narodowo-wyznaniowego z drugiej? Jakie są konsekwencje tego faktu? I czym charakteryzuje się pedagogika waldorfska ujmowana w tej perspektywie, jakie wprowadza zmiany?